

ת"פ (כפר סבא) 66128-06-24 - מדינת ישראל נ' עארף אבו חאשיה

ת"פ (כפר-סבא) 66128-06-24 - מדינת ישראל נ' עארף אבו חאשיהשלום כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 66128-06-24

מדינת ישראל

נגד

עארף אבו חאשיה

ע"י ב"כ עו"ד מחמד ענבוס

בית משפט השלום בכפר-סבא

[20.04.2025]

כבוד השופט גיל גבאי

גזר דין

ביום 24.12.24 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן.

לפי החלק הכללי הנאשם חבר יחד עם אחרים שזהות מרביתם אינה ידועה למאשימה לגנוב רכבים מאזור השרון בתחומי מדינת ישראל ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית תמורת 1,500 ₪ בכל פעם. הנאשם תושב האזור שלא החזיק אישור כניסה לישראל וגם לא רישיון נהיגה.

לפי עובדות האישום הראשון ביום 21.6.24 בשעה 03:50 או בסמוך לה הגיע הנאשם יחד עם שני אחרים למקום בו חנה רכב מסוג קיה בעיר הוד השרון. באותן נסיבות ניפץ אחד האחרים את החלון האחורי הקטן ברכב, נכנס לרכב, שבר את הסוויץ', פירק את חובק ההגה והניע את הרכב באמצעות מחשב רכב. אז נכנס הנאשם לרכב הגנוב ונסע מהמקום כשהוא נוהג ברכב הגנוב לכיוון שטחי האזור. בהמשך למתואר, הוקם מחסום בעלייה לכביש 5 מצומת ירקונים, שם נעצר הנאשם בעודו נוהג ברכב הגנוב.

בגין אלה הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, קשירת קשר לפשע, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.

לפי עובדות האישום השני, ביום 19.6.24 בשעה 06:02 או בסמוך לה הגיע הנאשם יחד עם שני אחרים לרכב קיה שחנה בעיר רמת השרון. באותן נסיבות ניפץ אחד האחרים את החלון האחורי הקטן ברכב, נכנס לרכב, הניע את הרכב באופן שאינו ידוע במדויק למאשימה והעבירו לידי הנאשם. באותן נסיבות, הנאשם נסע מהמקום כשהוא נוהג ברכב והעביר את הרכב הגנוב לשטחי הרשות.

בגין אלו הורשע הנאשם בקשירת קשר לפשע, כניסה לישראל שלא כחוק, סיוע לגניבת רכב, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.

ביום 25.12.24 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה עונשית לפיה יעתרו במשותף להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 21 חודשים, בצד מאסר מותנה ופסילת רישיון. הוסכם כי התביעה תטען גם לקנס ופיצוי וההגנה תוכל לטעון באופן פתוח בעניין זה.

ב"כ המאשימה נימק ההסדר בהיעדר עבר פלילי, גילו הצעיר של הנאשם ותיקון כתב האישום לקולא. בצד זאת הפנה לנימוקי חומרא ובהם קשירת הקשר לפשע. בהתחשב באמור ובכך שמדובר בעבירות שבוצעו בשל בצע כסף, עתר לענישה כלכלית, חלקה כעונש וחלקה כפיצוי ראשוני לנזקים שנגרמו לנפגעי העבירה.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר, עוד בשלב החקירה. הנאשם צעיר בן 22, נעדר עבר פלילי, סטודנט הלומד מדידות בשנה שלישית, אשר נקלע לקשיים כלכליים, אביו זקוק לקוצב לב, לאמו בעיות רפואיות קשות המחייבות ניתוח ראש, הגיעו למצב בו אין אוכל בבית ואין ביכולתו לממן שכר לימוד. הנאשם התפתה למעורבות בעבירות על ידי שותפו. עוד נטען - ללא מחלוקת מצד המאשימה - כי דבר מעורבותו של הנאשם באירוע נשוא האישום השני הגיע לידיעת המשטרה מפיו של הנאשם, באופן המלמד על חרטה כנה ועל האחריות שלקח על מעשיו. ב"כ הנאשם ביקש בהתחשב בהסכמה לענישה הכוללת מאסר לתקופה משמעותית, להימנע מהטלת קנס על הנאשם, ולהשית פיצוי סמלי, במידה ובית המשפט מוצא לעשות כן.

הנאשם בדברו האחרון הצטרף לדברי בא כוחו. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, מצאתי לכבד את הסדר הטיעון בכל הנוגע לרכיבי הענישה המוסכמים, מאסר ומאסר מותנה, בצד ענישה כלכלית ופסילת רישיון.

אני עושה כן אך ורק לאור הפסיקה המנחה ביחס לכיבוד הסדרי טיעון שנקבעה בע"פ 1958/08 פלוני נ' מדינת ישראל (25.12.02) ובפסיקה שבאה בעקבותיו.

נקבע כי ככלל, בית-המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון, עם זאת תמיד חייב בית-המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש. במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית-המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם. לשם כך יבחן בית-המשפט את העונש ההולם בנסיבות העניין וישקוף עליו גם באספקלריה שהעמידה לרשות התביעה בהסדר הטיעון שערכה. בבחינת הסדר הטיעון נקודת המוצא היא מידת העונש המוצע בשים לב לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה. כמו בכל הליך של גזירת הדין ייתן בית-המשפט דעתו גם על הנסיבות האישיות של הנאשם ועל שיקולי מדיניות של ענישה ראויה ויתחשב בכל אלה. העבירות שיוחסו לנאשם חמורות.

עלה מעובדות כתב האישום כי הנאשם היה חלק מחוליית גנבי רכב בה לכל אחד מהחברים חלק בביצוע העבירה. דפוס הפעולה מוכר מאירועים רבים של גניבת רכבים שעברו תחת ידי.

בין חברי החוליה נהג, בדרך כלל ישראלי, הנוהג ברכב לגיטימי ומצויד ברישיון נהיגה. הנהג אוסף את חברי החוליה תושבי האזור מהגדר או מתוככי האזור ומסיעם לתוככי ישראל ליעדים מהם נגנבים הרכבים.

חבר נוסף בחוליה אמון על פריצת הרכבים והנעתם תוך שימוש באמצעים טכנולוגיים שלמרבה הצער הפכו לקלים להשגה תמורת סכום כסף קטן באתרי אינטרנט.

חברים נוספים בחוליה הם נהגים דוגמת הנאשם, האמונים על קבלת רכב גנוב לאחר שהונע ועל העברתו לתחומי האזור.

כך יכולה חוליה המונה נהג מסיע, איש טכנולוגיה ושלושה נהגי רכב גנוב הנוסעים ברכב אחד להיות מעורבת בגניבת 3 רכבים בכל כניסה לתחומי ישראל.

כל אחד מהחברים הוא חוליה שבלעדיה אין וכולם נחוצים לשם השלמת העבירה המוגמרת - גניבת רכבים מתחומי ישראל והעברתם לתחומי האזור, תמורת בצע כסף.

מדי לילה נגנבות מכוניות רבות בתחומי מדינת ישראל עד כדי הגדרת העבירה על ידי בית המשפט העליון כמכת מדינה. גניבת כמות כה גדולה של רכבים גורמת נזקים כלכליים כבדים לנפגעי העבירה ולכלל הציבור.

מרבית הרכבים מבוטחים בביטוח מקיף, אך עלות הגניבות עוברת לכלל הציבור בדרך של העלאת תעריפי הביטוח.

מלבד זאת, עוגמת נפש שהיא מנת חלקו של אזרח שיוצא מהבית אל שגרת יומו ומגלה כי הרכב אותו קנה במיטב כספו נגנב במהלך הלילה. כעת עליו לפנות למשטרה, לחברת הביטוח, להמתין לקבלת הפיצוי - במידה והוא מבוטח - לדאוג לעצמו לתחבורה חלופית, לרכוש רכב אחר וכיו"ב.

גניבת הרכבים פוגעת גם בתחושת הבטחון של כלל האזרחים בהינתן הקלות בה נכנסים גנבי הרכבים לארץ, עושים בה כמויות נפשו, וחוזרים חזרה לבתיהם בתחומי האזור, לרוב מבלי שנתפסו.

מלבד אלו, סכנת הנפשות הכרוכה בנהיגת הגנבים ברכבים הגנובים.

הנהגים, רובם צעירים נעדרי עבר פלילי, חלקם קטינים, נוהגים ברכבים הגנובים ללא רישיון נהיגה, לרוב בשעת לילה מאוחרות, תחת לחץ אדיר וחשש להיתפס, ובכך הם מסכנים את עצמם ומשתמשי דרך אחרים.

למרבה הצער, היו אירועים בהם נהגי רכבים גנובים היו מעורבים בתאונות בהם נגרם מותם של אזרחים תמימים תוך כדי נהיגה, לרוב בניסיון לחמוק מתפיסה על ידי המשטרה.

ביום 3.12.24 נהרגו נועם חודורוב ז"ל בן 18 ועומרי ג'ורג' ז"ל בן 16, בעת שגנב רכב נסע נגד כיוון התנועה ופגע ברכבם באזור מחלף הכפר הירוק.

ביום 7.11.24 נהרג רוכב אופנוע כבן 40 לאחר שנפגע מנהג רכב גנוב סמוך למחלף הכפר הירוק.

ביום 30.5.23 נהרג הרצל בוסתנאי ז"ל, בן 72, בעת שרכב על קטנוע בעיר חולון ונפגע מגנב רכב שניסה לחמוק משוטרים.

ביום 10.8.22 נהרג גבריאל ברדה ז"ל, בן 65, בעת שגנב רכב פגע ברכבו באזור מחלף אורנית על כביש 5, ואז הסתובב ונסע נגד כיוון התנועה על אף שלא התקיים אחריו מרדף, פגע ברכבו של המנוח והרגו.

ביום 17.7.22 נהרג השוטר ברק משולם ז"ל, בעת שניסה לעצור נער שגנב רכב ונדרס למוות סמוך לצומת רעננה. מדובר בדוגמאות בלבד שיש בהן להמחיש עוצמת הסיכון הנשקף ממי שמעורב בגניבת רכב.

עבירות גניבת הרכבים קלות לביצוע וקשות לתפיסה כאשר אחוז קטן בלבד מכלל גנבי הרכב נתפסים ועומדים לדין. שילוב הנסיבות שפורטו לעיל מחייב ענישה קשה ומשמעותית כגמול הולם למי שהורשע בביצוע עבירות שכאלה ולשם הרתעת מעורבים פוטנציאליים.

הענישה שהוצעה על ידי הצדדים מקלה עם הנאשם עד מאד.

בבתי המשפט נקבע בדרך כלל מתחם ענישה של 12-24 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת גניבת רכב.

מתחם זה אינו ישים בעניינו של מי שהיה מעורב בעבירת גניבת רכב מתוכננת ו/או מתוככמת ו/או בצוותא חדא עם אחרים, ובצדה גם עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ו/או נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה.

גם כאשר אין מדובר בחבירה לאחרים, אלא גניבה שבוצעה כולה על ידי אותו נאשם, אין מקום לקביעת המתחם הנ"ל בהתחשב בתחכום הדרוש לגניבת רכב מודרני, תוך התגברות על אמצעים טכנולוגיים שונים שהותקנו על ידי החברה שייצרה אותו וכאלה שהותקנו בארץ על מנת למנוע גניבה, כגון קודנית, איתוראן/פוינטר וכיו"ב.

לטעמי, מתחם הענישה ההולם בנסיבות אלה הוא 18 ועד 30 חודשי מאסר, ובמקרים המתאימים יש מקום למקם נאשם במיקום גבוה בתוך המתחם, גם אם הוא נעדר הרשעות קודמות, מן הטעם של הרתעת הרבים. אדגיש - הענישה לטעמי אמורה להיות מחמירה אף יותר אך בהתחשב בהנחיית בית המשפט העליון, על החמרה בענישה להיעשות באופן הדרגתי.

לפיכך, די היה בהרשעת הנאשם באירוע אחד של גניבת רכב כדי לחייב השתת מאסר בן 18 חודשים ואף יותר מכך מטעמי הרתעת הרבים.

העובדה שהנאשם היה מעורב בשני אירועים שונים, שנסיבותיהם דומות, בתוך יומיים מחייבת תגובה עונשית מחמירה ואילו היה עלי לגזור את עונשו ללא הסדר הטיעון, היה נדון לכל הפחות ל- 30 חודשי מאסר אף בהתחשב בתיקון כתב האישום לקולא.

מצאתי לכבד את הסדר הטיעון בשל החשיבות שאני מייחס לכיבוד הסדרים ובהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, לפיה הגם שמדובר בעונש מקל מאד, הוא אינו קל עד כדי קביעה כי אין לכבדו בהינתן יתר השיקולים הנוגעים לכיבוד הסדרים.

במסגרת זו, נתתי דעתי לטיעון משמעותי שלא היה נתון במחלוקת, הוא העובדה כי המשטרה לא ידעה על מעורבותו של הנאשם באירוע נשוא האישום השני, ואלמלא הודיית הנאשם בחקירתו במשטרה במעורבותו זו, לא היה מוגש נגדו כתב אישום.

עובדה זו, ביחד עם נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי עורך דינו, היטו את הכף לטובת כיבוד הסדר הטיעון המקל מאד עם הנאשם.

בצד זאת, יש הצדקה להטלת ענישה כלכלית.

כמפורט בכתב האישום, העבירות בוצעו תמורת בצע כסף, 1,500 ₪ בגין כל אחד מהאירועים.

נקבע בפסיקה כי בעבירות שבסיסן מניע כלכלי, יש להשית קנסות שיהפכו את ביצוע העבירה לבלתי משתלמת.

בנסיבות שפורטו לעיל, סבורני כי יש לגזור על הנאשם קנס לכל הפחות בגובה הסכום שקיבל תמורת גניבת הרכב באישום השני והסכום שהיה אמור לקבל עבור מעורבותו בגניבת הרכב באישום הראשון - סך כולל של 3,000 ₪.

בנוסף, יש הצדקה גם להשתת פיצוי לטובת נפגעי העבירה. באישום הראשון הרכב נתפס בעת מעצרו של הנאשם, אך נגרם לו נזק כמפורט בכתב האישום. באישום השני הרכב הועבר לתחומי האזור ולא הוחזר לבעליו.

בנסיבות אלה, יש לפסוק לזכות בעלי הרכבים פיצוי בגין הנזקים ועוגמת הנפש שנגרמה להם.

אבהיר כי מצאתי להרחיב בנוגע למתחמי הענישה והעונש הראוי בתוככי מתחם גם על מנת להנחות הצדדים לעתיד לבוא בתיקים נוספים בהם בכוונתם להציג הסדרים ולענישה לה צפויים נאשמים אף שלא במסגרת הסדר.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 21 חודשים שיימנו מיום מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. מאסר למשך 9 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור עבירת רכוש מסוג פשע בתוך 3 שנים משחרורו ממאסר.

ג. מאסר למשך 6 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור עבירה של קשירת קשר לפשע בתוך 3 שנים משחרורו ממאסר.

ד. מאסר למשך 2 חודשים אך הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון או עבירה על חוק הכניסה לישראל בתוך 3 שנים משחרורו ממאסר,

ה. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, אשר יימנו מיום שחרורו ממאסר. אין לנאשם רישיון ולכן אין צורך בהפקדת רישיון או תצהיר על מנת שהפסילה תחל להימנות.

ו. הנאשם ישלם קנס בסכום של 3,000 ₪. הקנס ישולם עד ליום 1.9.25. במידה והנאשם לא ישלם את הקנס במועד שנקבע, ירצה 3 חודשי מאסר תמורתו.

ז. הנאשם ישלם פיצוי בסכום של 5,000 ₪ לכל אחד מבעלי הרכבים, עדי התביעה 1 ו- 2. הפיצוי יופקד עד ליום 1.9.25.

המועד המאוחר לתשלום הקנס והפיצוי נקבע על מנת לאפשר לנאשם לפנות למרכז לגביית קנסות לשם בחינת אפשרות פריסת החוב, בהתאם לבחינה שתיערך על ידי המרכז, ככל שהנאשם יבחר לעשות כן.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב ניסן תשפ"ה, 20 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.